روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی
توسعه ایرانی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیرمسئول: مسعود حیدری
زیر نظر شورای سردبیری
مدیرفنی و هنری: کیوان وارثی

چاپ: کارو کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
toseeirani.ir

PDF Compressor Free Version
toseeirani.ir

چه کسی باید به دعوای برانکو-کی‌روش پایان بدهد؟

جنگ جهانی در تهران!

امیرمحمد یعقوب‌پور

در گیری لفظی کارلوس کی‌روش و برانکو ایوانکوویچ، این روزها وارد فاز تازه‌ای شده و هواداران فوتبال در ایران را از فضای جام جهانی خارج کرده‌است. هر دو مربی، در اظهار نظرهای اخیر مسائلی را به زبان آورده‌اند که ارتباطی با حیطه وظایف‌شان در ایران ندارد. حالا سوال اینجاست که این دعوای بزرگ چطور شکل گرفت؟ چرا تا این اندازه بزرگ شد؟ و چرا افرادی که باید زودتر برای متوقف کردن آن اقدام می کردند، قدرت لازم را برای چنین کاری نداشتند؟

اولین ملاقات کارلوس کی‌روش و برانکو ایوانکوویچ، در یکی از جلسه‌های تمرینی تیم ملی در دوبی اتفاق افتاد. هنوز هم تمام عکس‌هایی که درباره این دومربی منتشر می‌شود، به‌همان ملاقات اختصاص دارد. چراکه این آخرین دیدار سرمربی تیم ملی با سرمربی پرسپولیس بوده و آن‌ها دیگر در هیچ شرایطی با هم روبه‌رو نشده‌اند. از آن قاب‌های پر از لبخند تا مصاحبه‌های آتشین امروز، چه میان این دو نفر گذشته است؟ اولین جرقه‌های این دشمنی بزرگ، خرداد ماه ۹۵ زده شد. وقتی که سرمربی تیم ملی از بازیکنان ملی پوش خواست به استراحت بپردازند و در اردوی تیم‌های باشگاهی شرکت نکنند. برانکو اما با این برنامه موافق نبود و آن را تلاش کی‌روش برای مشخص کردن قهرمان لیگ برتر می‌دانست. آن‌ها در همان مقطع برای اولین بار علیه هم مصاحبه کردند و همان‌جا بود که مرد پرتغالی از عبارت «سم» برای توصیف مرد کروات بهره برد. کی‌روش باور داشت که دلیل اصلی عقب ماندن تیم ملی از برنامه‌ها، نقشه‌های ایوانکوویچ برای ضربه‌زدن به این تیم است. هنوز همه چیز قابل کنترل بود اما داستان «اضافه‌وزن» ملی‌پوشان پرسپولیسی که از سوی برانکو مطرح شده بود، کارلوس را به اندازه‌ای برافروخته کرد که ناگهان تصمیم گرفت همه‌بازیکنان پرسپولیس را از اردوی تیمش کنار بگذارد. این مهره‌ها با اولین پرواز به تهران برگشتند تا مشخص شود بین این دو مربی دیگر هیچ‌صلح‌وسازشی وجودندارد. کارلوس کی‌روش با تاکید بر ناآماده‌بودن بازیکنان شاغل در لیگ برتر، تلاش می کرد تا این نفرات را برای زمان بیشتری در اختیار داشته باشد اما در خشش همین بازیکن‌ها در جام جهانی، به یک مصاحبه کنایه‌آمیز از برانکو ختم شد و این بار کی‌روش روی آنتن زنده تلویزیون، تندتر و خشمگینانه‌تر از همیشه سرمربی سرخپوشان را مورد مواخذه قرار داد. متن بیانیه‌ها و گفت‌وگوهای این دو نفر علیه هم، روز به روز حیرت‌انگیزتر و کودکانه‌تر می‌شود. آن‌ها حتی «ملیت» یکدیگر را به سخره گرفته‌اند و در روندی باورنکردنی، از سفرای کشورشان خواسته‌اند تا به این دعوا ورود کنند!

کی‌روش و برانکو، همیشه به عنوان «الگو» به مربیان وطنی معرفی شده‌اند اما تصویری که این روزها در ایران از آن‌ها داریم، چقدر به یک الگو شبیه است؟ امیر قلعه‌نویی، علی دایی و حتی محمد مایلی کهن، این اواخر کاملا از جنجال فاصله گرفته‌اند اما سرمربی تیم ملی و مرد اول نیمکت پرسپولیس، به هیچ وجه حاضر نیستند مصاحبه‌های یکدیگر را بدون پاسخ بگذارند. آن‌ها شاید به‌لحاظ فنی فوق‌العاده باشند اما به‌لحاظ اخلاقی، در موقعیت مردودی قرار دارند و مطمئنا با ادامه این روند، هم به تیم ملی و هم به پرسپولیس لطمه خواهند زد. قرمزهای پایتخت برای دیدار حساس آسیایی با الدوحیل آماده می‌شوند و تیم ملی ایران، جام‌ملت‌های آسیا را در پیش دارد اما دو مربی به جای تمرکز روی چالش‌های پیش رو، به دنبال افشای اطلاعاتی درباره دشمن‌شان هستند و حتی پای بازیکنان را به این ماجرا باز کرده‌اند. کی‌روش احساس می کند که برانکو قصد دارد نیمکت تیم ملی را از او بگیرد و پروفسور نیز تصور می کند سرمربی تیم‌ملی به‌دنبال کنار گذاشتن او از فوتبال ایران است. تردید و سوءظن میان آن‌ها، هر روز جدی‌تر می‌شود. تلخ‌تر از این اتمسفر سرشار از کینه و عداوت، ضعف و انفعال مدیران فوتبال ایران است. مردانی که مثل همیشه قادر به کنترل اوضاع نیستند.

کی‌روش احساس می کند که برانکو قصد دارد نیمکت تیم ملی را از او بگیرد و پروفسور نیز تصور می کند سرمربی تیم ملی به دنبال کنار گذاشتن او از فوتبال ایران است. تردید و سوءظن میان آن‌ها، هر روز جدی‌تر می‌شود

دعوای کی‌روش و برانکو چگونه به پایان خواهد رسید؟ شایعه استعفای یکی از آن‌ها کاملا جدی شده و شاید همین موضوع به این درگیری پایان بدهد. در غیر این صورت، بعید به نظر می‌رسد تدبیری برای «آتش‌بس» وجود داشته باشد. بدون تردید این دو مربی در هیچ کشور دیگری به‌جز ایران، نمی‌توانستند چنین صحبت‌هایی را علیه هم به زبان بیاورند و از زیر بار حقوقی این جملات فرار کنند. فدراسیون به جای آن که سرمربی استخدام‌شده‌اش را با گنجاندن بندهایی در قرارداد محدود کند، دست او را کاملا برای جنجال‌سازی باز می گذارد و حتی وقتی کام هواداران تیم‌ملی تلخ شد، با تهدید و ارعاب روبه‌روی منتقدان کی‌روش می‌ایستد. باشگاه پرسپولیس با انتشار بیانیه‌ای که انگار در سال‌های جنگ دهه ۶۰ نوشته شده، تنها به دفاع از سرمربی‌اش می‌پردازد. آن‌ها قدرت و جذبه لازم را برای متوقف کردن دومربی عصبانی ندارند و به‌جز تماشا و حمایت، کار دیگری بلد نیستند. تردیدی وجود ندارد که دو این ناتوانی، به‌چشم فوتبال ایران خواهد رفت. فوتبالی که وسط جام جهانی به قلب جنگ جهانی پرتاب شده‌است.

کاپیتان تیم‌ملی از نتایج گروه مرگ می گوید

تاریخ‌سازی شجاعی و یارانش

مسعود شجاعی هم درست مثل خیلی‌ها اعتقاد دارد ایران در جام جهانی تاریخ‌سازی کرده‌است. کاپیتان تیم‌ملی در بازی با مراکش، پس از تجربه سومین جام جهانی‌اش، گفت‌وگویی با ایسنا داشته و در این خصوص گفته است: «همان‌طور که دیدید ما بهترین عملکرد مان را ارائه دادیم و فکر می کنم لیاقت‌مان بیشتر از امتیازات و نتایجی بود که در این جام کسب کردیم. همه دنیا احترام خاصی برای ما قائل هستند. ما در این مسابقات تاریخ ساز شدیم، چراکه تاکنون در جام جهانی چهار امتیاز کسب نکرده بودیم. این در حالی بود که در گروه مرگ قرار داشتیم و موفق شدیم چهار امتیاز از رقبای‌مان به‌دست بیاوریم. فکر می کنم کسب چهار امتیاز در سخت‌ترین گروه جام جهانی نشان دهنده کیفیت و شایستگی بازیکنان تیم‌ملی ایران بود. من در بازی اول حضور داشتم اما کی‌روش در تمرینات همه بازیکنان را زیر نظر دارد و سعی می کند بهترین بازیکنان را در ترکیب ۱۱ نفره تیم‌ملی قرار دهد تا به تیم کمک کنند. من به تصمیم ایشان احترام می گذارم. تلاش کردم در تمرینات خوب باشم و به تیم کمک کنم اما در نهایت این مربی تیم است که تصمیم می گیرد که چه بازیکنانی در ترکیب تیم‌ملی حضور داشته‌باشند.»

شجاعی در خصوص آینده‌اش هم این چنین توضیح داده است: «همیشه تلاشم را کرده‌ام تا از نظر فیزیکی و روحی در بهترین شرایط باقی بمانم تا به تیم باشگاهی و تیم ملی کمک کنم. هر زمان که مربیان صلاح بدانند و احساس کنم نمی توانم به تیم کمک کنم به‌نظرشان احترام می گذارم. تا جایی که بتوانم از نظر فیزیکی و زمانی در فوتبال حضور داشته‌باشم حتما ادامه می‌دهم. در مورد آینده هم باید منتظر ماند و دید چه اتفاقاتی رخ خواهد داد.»

کره‌ای‌ها پس از پیروزی مقابل قهرمان جهان با تخم‌مرغ مورد استقبال قرار گرفتند

تفاوت دو استقبال

کی‌روش و شاگردانش پس از پیروزی یک بر صفر مقابل مراکش با یک گل به‌خودی، شکست یک بر صفر مقابل اسپانیا و تساوی مقابل پرتغال به عنوان قهرمان اروپا، بازگشت غرورمندانه‌ای به ایران داشتند و با استقبالی شدید از سوی مردم روبه‌رو شدند، استقبالی که شاید از قهرمان جهان هم صورت نگیرد! این در حالی است که مردم کره‌جنوبی پس از پیروزی تیم‌شان مقابل مدافع عنوان قهرمانی، با تخم‌مرغ از ملی‌پوشان این کشور استقبال کردند. با پایان کار تیم ملی کره‌جنوبی در جام جهانی ۲۰۱۸ که با وجود کسب پیروزی غیرمنتظره دو بر صفر مقابل آلمان در آخرین بازی‌اش به خاطر دو شکست قبلی مقابل مکزیک و سوئد حذف شد، ملی‌پوشان این کشور عصر جمعه به‌خانه برگشتند اما در بدو ورودشان به این کشور استقبال چندان گرمی از آن‌ها صورت نگرفت. هواپیمای حامل شین تائه یونگ و شاگردانش در فرودگاه بین‌المللی اینچئون به زمین نشست و آن‌ها در بدو ورودشان از سوی گروهی از مردم مورد استقبال واقع شدند اما زمانی که آن‌ها به صف ایستادند تا یک عکس دسته‌جمعی گرفته شود و پاسخگوی سوالات خبرنگاران باشند، برخی از هواداران تیم‌ملی کره‌جنوبی که از عملکرد دو نتایج این تیم در جام جهانی راضی نبودند با پرتاب تخم مرغ و بالش به سمت‌شان اعتراض خود را نشان دادند. در حالی که ملی‌پوشان کره‌جنوبی از تماشای این اتفاق شوکه شده بودند، مسوولان امنیتی فورا اقدام به برداشتن تخم‌مرغ‌ها و بالش‌های پرتاب شده کردند اما این پایان ماجرا نبود و اعتراض‌ها ادامه پیدا کرد. همین داستان نشان می‌دهد موفقیت در جام جهانی برای کره‌ای‌ها تفاوت فراوانی با این تعریف در ایران دارد و گرفتن امتیاز مقابل تیم‌های بزرگ بدون صعود از دور گروهی، هیچ افتخاری به‌حساب نمی‌آید.

دروازه‌بان تیم ملی ایران با نظر گاردین به تیم منتخب جام راه یافت

بیرانوند در جمع بهترین‌ها

باسته شدن پرونده مرحله گروهی جام جهانی، رسانه‌های مختلفی اقدام به انتشار تیم منتخب این دور از بازی‌ها داشته‌اند. نشریه گاردین انگلیس یکی از همین رسانه‌هاست که تیم منتخبش را بر اساس نظر کاربران سایتش منتشر کرده است. جالب اینکه همین شیوه باعث شده تا تیم‌ملی ایران یک نماینده در تیم منتخب گاردین داشته‌باشد. علیرضا بیرانوند که این روزها با مهار پنالتی رونالدو شهرت جهانی پیدا کرده، به عنوان بهترین دروازه‌بان جام در پایان مرحله گروهی انتخاب شده‌است. گاردین در خصوص بیرانوند نوشته است: «طبق نظر خوانندگان ما، علیرضا بیرانوند شایسته حضور در دروازه است و بحث کردن درباره اشتباه‌بودن انتخاب آن‌ها بسیار سخت است. او پیش از تبدیل شدن به یک فوتبالیست حرفه‌ای، دوران کودکی سختی داشت و در یک مقطع از زندگی‌اش حتی در خیابان‌های تهران می خوابید و به کارهایی مانند ماشین‌شویی و تحویل پیتزا به مشتریان مشغول شد. بیرانوند در روسیه درخشان بود. مهار پنالتی کریستیانو رونالدو برابر پرتغال تنها یکی از سایه‌روشن‌های عملکردی بود که او در چندواکنش تراز اولش داشت و پرتاب‌دست‌های بلند و دقیق او بارها زمینه‌ساز حملات تیم‌ملی ایران شد.»

گاردین در ادامه اشاره‌ای هم به آرزوهای فوتبالی بیرانوند داشته و نوشته است: «بیرانوند پیش از آغاز جام جهانی گفته بود می‌خواهد در جام جهانی بدرخشد و شاید بعد از آن بتواند به یک تیم بزرگ اروپایی ملحق شود. او دوست دارد برای لیورپول یا پاریسن ژرمن بازی کند. بیرانوند با عملکردی که در روسیه به نمایش گذاشت، قطعا پیشنهادهای کمی نخواهد داشت. بعد از سه بازی میانگین نمره عملکرد او ۸/۶۷ بود که بالاترین نمره در میان تمام بازیکنان حاضر در روسیه به‌حساب می‌آید»

سایر نفرات تیم منتخب

پس از مروری بر نوشته‌های گاردین در مورد بیرانوند، بد نیست نگاهی هم به سایر نفرات تیم منتخب این نشریه داشته‌باشیم. دیه‌گو گودین (اروگوئه)، آندریاس گرنکویست (سوئد) و مانوئل آکانی (سوییس) در خط دفاع، لوکا مودریچ (کرواسی)، ایوان راکیتیچ (کرواسی)، کایران تریپیر (انگلیس)، الکساندر گولووین (روسیه) و ایسکو (آلمان) در خط میانی و هری کین (انگلیس) و رومولو لوکاکو (بلژیک) در خط حمله، دیگر بازیکنانی هستند که گاردین نام آنها را بانظر خوانندگانش در تیم منتخب مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۱۸ قرار داده‌است.

پیشنهادی در کار است؟!

علیرضا بیرانوند در دو فصل اخیر، دروازه‌بان فیکس پرسپولیس بوده و با این تیم دوبار قهرمان لیگ برتر شده است. همین موضوع نشان می‌دهد او مهره‌ای کلیدی برای پرسپولیس و برانکو بوده و هواداران برای فصل آینده حسابی ویژه روی او باز کرده‌اند. با این وجود هیچ بعید نیست بیرانوند پس از درخشش در جام جهانی، لژیونر شود و دست برانکو را خالی بگذارد. با این وجود خود بیرانوند در این خصوص گفته است: «به هر حال افتخاری شد که من و وحید در جام جهانی بازی‌های خوبی انجام بدهیم. پیشنهادهایی بعد از آن آمده اما تا این لحظه به آنها فکر نکرده‌ایم. وحید که بازیکن آزاد است اما من قرارداد دارم و باید با باشگاه صحبت کنم. بدون شک تمام هواداران پرسپولیس فوتبالی هستند و فکر می کنم از رفتن ما به تیم‌های خوب اروپایی استقبال می کنند. البته اگر قرار باشد در آسیا فوتبال‌مان را ادامه دهیم، به هیچ‌عنوان پرسپولیس را تنها نخواهیم گذاشت.»

بدترین‌ها

گاردین تیم منتخب بدترین بازیکنان جام جهانی را هم اعلام کرد
تیم بدهای جام

روزنامه گاردین علاوه بر اعلام تیم بهترین‌های جام جهانی در مرحله گروهی، تیم بدترین‌های این جام راهم معرفی کرده‌است. تیمی که اروپایی‌ها بیشترین نماینده را در آن دارند و ایران در آن هیچ سهمیه‌ای به خود اختصاص نداده است. در اینجا نگاهی به تیم بدترین‌های جام داشته‌ایم.

دروازه

داوید دخه‌آ (اسپانیا): دروازه‌بان منچستریونایتد در این جام نه‌تنها هنوز نتوانسته عملکردش در رده باشگاهی را برای اسپانیا تکرار کند بلکه شروع کابوس‌واری داشته است. اشتباه او در بازی مقابل پرتغال عمق فاجعه بود که منجر به گل دوم حریف شد. دخه‌آ تنها در مرحله گروهی جام پنج گل خورده‌است و به‌همین دلیل گاردین به او نمره ۵/۵۹ داده‌است.

دفاع

ژروم بوآتنگ (آلمان): مدافع میانی بایرن مونیخ با کلی شک و تردید درباره آمادگی جسمانی‌اش وارد جام شد و کم کاری هافبک‌ها برای حمایت از مدافعان آلمان هم مزید بر علت شد که او عملکرد ضعیف‌تری ارائه کند. بوآتنگ از گاردین نمره ۶/۴۰ گرفته‌است.

کالیدو کولیبالی (سنگال): کولیبالی، مردی که با لقب «۲» (صعب‌العبورترین قله دنیا) شناخته می‌شود، در ناپولی به توانایی‌اش برای بازیسازی از خط دفاعی و برتری در نبردهای هوایی معروف است اما او در روسیه هیچ یک از این توانایی‌ها را به نمایش نگذاشت. نمره او در گاردین ۶/۴۶ است. سرخیو راموس (اسپانیا): برخلاف کولیبالی، پاسکاری مدافع میانی اسپانیا از خط میانی در مرحله گروهی خوب بوده است اما این کار مثبت او تحت‌الشعاع ضعفش در کارهای دفاعی که باعث شد اسپانیا در سه بازی پنج گل بخورد، قرار گرفت. گاردین به راموس نمره ۶/۵۷ داده‌است.

هافبک

برنارد و سیلوا (پرتغال): هافبک منچسترسیتی حتی یک موقعیت گل هم نساخت و حتی یک شوت، یک پاس گل یا یک پاس کلیدی منجر به گل نداشت. سیلوا در تملک توپ هم ضعیف بود و تنها ۳۸ تا از ۵۱ پاسش (۷۱/۷ درصد) در ۱۴۸ دقیقه بازی به مقصد رسید. به خاطر این عملکرد ضعیف گاردین به سیلوا نمره ۶/۳۶ داده است. محمد النبی (مصر): در غیاب یک محمد صلاح آماده در ترکیب تیم، مصر به یک عملکرد دفاعی مطلق نیاز داشت و امید وار بود که دیگر بازیکنان بزرگش کاری انجام دهند و شانسی برای گلزنی و صعود این تیم به مرحله بعد ایجاد کنند. یکی از این بازیکنان محمد النبی بود اما بازیکن آرسنال در خط میانی تیم ملی کشورش فقط بیش از اندازه دوانده شد. گاردین به این بازیکن ۲۵ ساله نمره ۶/۰۹ داده است. پیتر زیه لینسکی (لهستان): او قرار بود تغذیه کننده مهاجمان لهستان به خصوص روبرت لواندوفسکی باشد اما این بازیکن ۲۴ ساله در ۲۵۹ دقیقه بازی‌اش تنها دو موقعیت گل داشت و دقت پاس‌هایش هم ۹۷/۱ درصد بود. به همین دلیل او از گاردین نمره ۶/۴۱ گرفته است. آنخل دی ماریا (آرژانتین): آنخل دی ماریایی که نیمه دوم فصل گذشته را با پاری سن ژرمن شروع کرد، امیدوار بود که همین عملکرد را برای تیم‌ملی کشورش در روسیه نیز ارائه کند اما او در دو بازی‌اش برای آلبی سلسته تنها سایه‌ای از آن دی ماریایی بود که در پاری سن ژرمن می‌شناختیم. نمره او از گاردین ۶/۴۰ است.

حمله

عثمان دمبله (فرانسه): با وجود یک شروع ناامید کننده به همراه بارسلونا در ابتدای فصل گذشته، راه عثمان دمبله برای ورود به تیم‌ملی فرانسه به خاطر مصدومیت دیمیتری پایت هموار شد اما این بازیکن ۲۱ ساله نتوانسته جانشین شایسته‌ای برای پایت باشد. گاردین هم به او به خاطر آمار ضعیفش نمره ۶/۴۶ داده است. روبرت لواندوفسکی (لهستان): با توجه به آمار فوق‌العاده گل‌هایش در مرحله انتخابی -او با ۱۶ گل برترین گلزن اروپا در مرحله مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ بود- انتظار می‌رفت که روبرت لواندوفسکی یکی از برترین گلزنان مرحله گروهی باشد. نمره او از گاردین ۶/۴۳ است. تیمو ورنر (آلمان): دغدغه اصلی ژرمن‌ها پیش از آغاز جام جهانی نداشتن یک گلزن واقعی بود و در روسیه مشخص شد که این نگرانی‌ها بی‌دلیل نبوده‌است. خیلی‌ها از تیمو ورنر برای پر کردن جای خالی میروسلاو کلوزه حمایت کردند اما او باید چهار سال دیگر صبر کند تا چنین کاری را انجام دهد. نمره ورنر از گاردین ۶/۳۰ بوده‌است.